

นิพนธ์ด้านฉบับ

การคัดเลือกไม้ต้นเร็วทันDEMCO ด้วยวิธีการปฐกในสารละลายน้ำ

Screening of Salt Tolerance of Fast Growing Species Tolerance to Salt under Nutrient Solution

นฤศรี ลักษณะอารีย์*

Natsiri Laksanaaree*

มะลิวรรณ พุทธานาสันติ

Maliwan Haruthaithanasan

ยุทธนา บรรจง

Yutthana Banchong

เอกพงษ์ ธนวงศ์

Eakpong Tanavat

สถาบันกั้นค่าวัวและพัฒนาผลิตผลทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชุดจักร กรุงเทพฯ 10900

Biomass and Bioenergy Technology, Department Kasetart Agriculture and Agro-industrial Product Improvement Institute,

Kasetart University, Chatuchak, Bangkok, 10900 Thailand

*Corresponding Author, E-mail: kaew_ipk@hotmail.com

รับต้นฉบับ 1 เมษายน 2556

รับลงพิมพ์ 17 พฤษภาคม 2556

ABSTRACT

Screening for salt tolerance of fast growing tree species in nutrient solution, was conducted with 9 seed sources in 5 species, including *Acacia ampliceps* (15762), *Acacia ampliceps* (18425), *Acacia plectocarpa* (19983), *Acacia plectocarpa* (19931), *Acacia leptocarpa* (16176), *Acacia leptocarpa* (19006), *Acacia colei* (19984), *Acacia colei* (19958) and *Eucalyptus camaldulensis*. The seedlings were grown in nutrient solution (deep water culture system). Input NaCl 3.5 g for adjusting EC (Electrical Conductivity) to 8 ds/m. The Randomized complete block design with 3 replications, 9 treatments was applied. Diameter at root collar, total height and number of leaves of all seedlings were measured every two weeks.

The results showed that *Eucalyptus camaldulensis* provided the best growth rate, followed by *Acacia ampliceps* (18425) and *Acacia colei* (19984), respectively. however number of leaves of *A. leptocarpa* (19006) and *A. colei* (19958) which were grown in treatment pots is less than those in control pots. *Eucalyptus camaldulensis* provided the highest above ground biomass per tree at 12 weeks which was 57.57 g/tree. *Acacia plectocarpa* (19983) provided the least above ground biomass which was 9.47 g/tree. While, *Acacia colei* (19984) provided the highest below ground biomass which was 11.68 g/tree.

Keywords: salt tolerance, nutrient solution, fast growing tree

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการคัดเลือกไม้ໄโตเริวที่สามารถทนเค็มได้จากการปลูกในระบบไชโคร์ โภนิกส์แบบ Deep water culture (DWC) ที่ปรับระดับความเค็มให้มีค่าอยู่ในระดับความเค็มปานกลาง (Electrical conductivity, EC = 8 ds/m) โดยการเติมน้ำ NaCl จำนวน 3.5 กรัมต่อสารละลายน้ำอาหารจำนวน 1 ลิตร การศึกษาได้วางแผนการทดลองแบบ Randomized complete block design (RCBD) ศึกษาไม้ໄโตเริว ชนิด จาก 9 แหล่งเมือง ได้แก่ *Acacia ampliceps* (15762), *Acacia ampliceps* (18425), *Acacia plectocarpa* (19983), *Acacia plectocarpa* (19931), *Acacia leptocarpa* (16176), *Acacia leptocarpa* (19006), *Acacia colei* (19984), *Acacia colei* (19958) และ *Eucalyptus camaldulensis* เก็บข้อมูลการเติบโตทางด้านเส้นผ่านศูนย์กลางของราก ความสูง และนับจำนวนใบทุกๆ 2 สัปดาห์หลังจากเติมน้ำ NaCl เป็นเวลา 12 สัปดาห์ และหาผลลัพธ์ของไม้แต่ละชนิดเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

จากการศึกษาพบว่า *Eucalyptus camaldulensis* เติบโตได้ดีที่สุด ทั้งขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของราก และความสูงเท่ากัน 1.05 และ 178.60 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ *Acacia ampliceps* (18425) และ *Acacia colei* (19984) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการเติบโตและจำนวนใบของกล้าไม้ที่ปลูกในสารละลายน้ำเค็มปานกลางกับตัวควบคุมพบว่า การเติบโตของกล้าไม้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($p > 0.05$) อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าความเค็มในระดับปานกลางไม่มีผลต่อการเติบโตของไม้ที่ศึกษา ยกเว้นจำนวนใบของ *Acacia leptocarpa* (19006) และ *Acacia colei* (19958) ที่ความเค็มของสารละลายน้ำมีผลทำให้จำนวนใบน้อยกว่าสิ่งควบคุม *Eucalyptus camaldulensis* มีมวลชีวภาพหน่อเดียวสูงสุด 57.57 กรัม/ต้น และ *Acacia plectocarpa* (19983) มีมวลชีวภาพหน่อเดียวต่ำที่สุดเท่ากับ 9.47 กรัม/ต้น ขณะที่ *Acacia colei* (19984) มีมวลชีวภาพได้ดีสูงที่สุดเท่ากับ 11.68 กรัมต่อต้น

คำสำคัญ: ทนเค็ม สารละลายน้ำอาหาร ไม้ໄโตเริว

คำนำ

พื้นที่ดินเค็มเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างจำกัด พื้นที่ดินเค็มจึงมักจะถูกทิ้งไว้ไม่ได้ใช้ประโยชน์ทั่วโลกพบว่ามีพื้นที่ที่มีปัญหาดินเค็มประมาณร้อยละ 7 ของพื้นที่ทั้งหมด (Marcar, 1995) ขณะที่ในประเทศไทยนั้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาดินเค็มมากที่สุด ปัญหาดินเค็มที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากธรรมชาติและเกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำกิจกรรมต่างๆ ในทางเกษตรศาสตร์ พื้นที่ดินเค็มจะมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีการสูญเสียอินทรีย์ต่ำ สูง กองปรกับสภาพโดยทั่วไปเป็นพื้นที่แห้งแล้ง สั่งผลให้ที่ดินซึ่งเป็นปัจจัยในการผลิตทางการเกษตรอยู่ในสภาพที่ไม้อธิบายให้ใช้ประโยชน์ (นาลัยพร, 2548)

การนำไม้ໄโตเริวมาปลูกในพื้นที่ดินเค็มเป็นวิธีการจัดการพื้นที่ดินเค็มโดยวิธีชีวิทยาที่มีประสิทธิภาพ และมีความชั่งขึ้นที่สุด โดยการเลือกชนิดไม้ให้เหมาะสมกับสภาพและสมบัติของดิน ซึ่งลักษณะสำคัญที่ก่อให้พื้นที่ดินหรือสามารถเติบโตในพื้นที่ดินเค็มได้ และนิรบบารากลีกที่ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของดินเค็มจากการศึกษาของกองสำรวจและจำแนกดิน (2543) พบว่า การแก้ไขลดระดับความเค็มของดินบริเวณพื้นที่ดินเค็มจัดซึ่งเป็นพื้นที่ร่วนน้ำสามารถทำได้โดยการปลูกพืชทนเค็มหรือพืชชอบเกลือและระบบบารากลีร่วมกับพืชเกษตร ซึ่งจะช่วยลดการสูญเสียรายได้ของเกษตรกร โดยช่วยคงระดับน้ำเค็มให้อยู่ได้ดีและคงไว้ในระยะยาว ขึ้นมาทำความเสียหายให้กับพืชเกษตร และยังเป็นแนวกันลน ให้ร่น ไม่ให้ดินซึ่งบนสูญเสียความชื้นอย่าง

รวมเรื่องอันเป็นปัจจัยทำให้น้ำได้ดินที่มีความเค็มระเหยขึ้นมาสู่ผิวดิน ได้ การปลูกไม้โตเรือนกึ่งเป็นการใช้พื้นที่ที่มีสมรรถภาพทางการเกษตรต่ำให้มีประโยชน์ซึ่งไม่ได้เรือนกึ่งที่จะใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไม้สักดุล *Acacia* ซึ่งเป็นพืชตระกูลถั่ว มีคุณสมบัติในด้านช่วยบำรุงดิน เนื่องไม้มีค่าพลังงานความร้อนสูง บางชนิดเมื่อตัดแล้วสามารถแตกหักได้ผลผลิตใหม่ได้หลายรอบ และเนื่องไม้มีน้ำจากการใช้ประโยชน์ในด้านพลังงานแล้วยังสามารถใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อย่างหลากหลาย เช่น ใช้ในอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง เป็นต้น ในมีปริมาณโปรตีนสูง สามารถใช้เป็นอาหารสัตว์หรือทำปุ๋ยหมักที่ให้ในไทรเจนได้อย่างดี การปลูกไม้โตเรืนมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยประโยชน์ทางตรงเป็นการนำเนื้อไม้ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น พลังงานเชื้อมวล ผลิตเยื่อกระดาษ วัสดุคุณในการก่อสร้าง ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูก ส่วนประโยชน์ทางอ้อม อาทิ เช่น ช่วยลดความเค็มของดิน ลดการระสีด่างพังพญาของดิน

ปรับปรุงโครงสร้างจากกรวดที่มีอินทรีย์ตugalจากชาփีช ที่ร่วงหล่นเพิ่มขึ้น ดินมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น

การศึกษานี้ เป็นการทดสอบความแตกต่างของความสามารถดูดซึมน้ำระหว่างไม้โตเร็น 5 ชนิด จาก 9 แหล่งเมล็ด โดยใช้วิธีการเพาะเลี้ยงในสารละลายที่มีธาตุอาหารครบและปรับความเข้มข้นของเกลือ NaCl ในระดับกึ่งปานกลาง ซึ่งวิธีนี้สามารถดูดความเค็มให้ได้ระดับสูงตามต้องการ (สมศรี, 2539; Blake, 1981) เพื่อให้ได้ชนิดไม้โตเร็นที่สามารถทนเค็มและนำไปสู่การทดสอบความสามารถในการทนเค็มในพื้นที่ดินกึ่งต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

ทำการทดลองเพื่อเปรียบเทียบศักยภาพของไม้โตเร็นนิดต่างๆ โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) ทำการทดลองที่โรงเรือนเพาะชำภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปลูกไม้โตเร็น 5 ชนิด จาก 9 แหล่งเมล็ดพันธุ์ (Table 1)

Table 1 Species and seed sources

Species	Location	State
<i>Acacia ampliceps</i> 15762	Eighty mile beach	Western Australia
<i>Acacia ampliceps</i> 18425	Mataranka	Northern Territory
<i>Acacia plectocarpa</i> 19983	Black rock creek	Western Australia
<i>Acacia plectocarpa</i> 19931	Jasper gorge	Northern Territory
<i>Acacia colei</i> 19984	Arthurs creek	Western Australia
<i>Acacia leptocarpa</i> 19006	Lockhart river area	Queensland
<i>Acacia leptocarpa</i> 16176	Annie creek	Northern Territory
<i>Acacia colei</i> 19958	Newcastle waters	Northern Territory
<i>Eucalyptus camaldulensis</i>	Kamphaeng phet	Thailand

ดำเนินการทดสอบความสามารถในการทนเค็ม โดยทำการปลูกกล้าไม้ทันกึ่งที่ได้จากการเพาะเมล็ด ลงในระบบปลูกแบบ Deep Water Culture โดยใช้วัสดุปลูก 3 แบบ ได้แก่ เพอร์ไอล์ฟ เพอร์ไอล์ฟสมควร์ มีคุไล์ และส่วนผสมของเพอร์ไอล์ฟ เวอร์มิคุไล์และ

พีทมอส เป็นชั้นของการทดลอง ทำการทดลอง 3 ชั้น ชั้นละ 5 ต้น ปลูกในกระถางขาว ให้อาหารในสารละลายธาตุอาหาร โดยปั๊มน้ำเพื่อให้ออกซิเจนแก่รากตลอดเวลา หลังจากข้ามปลูก 4 สัปดาห์ ทดสอบความสามารถในการทนเค็ม โดยเติมโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ลงในระบบ

ทำให้สารละลายน้ำในระบบปลูกมีความเข้มข้น 8 dS/m ซึ่งจัดเป็นความเค็มระดับปานกลางและทุกสิ่งทดลองมีชุดควบคุม (control) ที่ใช้สารละลายน้ำอุตสาหกรรมปกติแต่ไม่ได้เติมโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ในระบบปลูก บันทึกข้อมูลสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้นของอากาศในโรงเรือน ความเข้มแสง โรคและแมลงตลอดการทดลอง บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ได้วัดความสูง และเส้นผ่านศูนย์กลางคง orally เดือนละ 1 ครั้ง รักษาระดับของค่า EC ที่ 8 dS/m โดยการเติมสารละลายน้ำอุตสาหกรรมและเปลี่ยนทุกๆ 14 วัน เก็บข้อมูลเป็นเวลา 12 สัปดาห์ เก็บข้อมูลมวลชีวภาพและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลและวิจารณ์

จากการศึกษาการเจริญเติบโตของไม้ໄโตเรือที่ปลูกในสารละลายน้ำอุตสาหกรรมที่ความเค็มในระดับปานกลาง เมื่อเก็บข้อมูลจนครบ 12 สัปดาห์ นำมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งทดลองที่ทดสอบความเค็มในระดับปานกลางกับสิ่งควบคุม (control) โดยใช้การวิเคราะห์ T-test พบว่า มีการเติบโตไม่แตกต่างกันแต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ซึ่งถือว่าแม้ในความเค็มระดับปานกลางพืชที่ยังสามารถเติบโตได้ปกติแต่ในส่วนของจำนวนใบของ *A. leptocarpa* (19006) และ *A. colei* (19958) ที่ความเค็มของสารละลายน้ำมีผลทำให้จำนวนใบน้อยกว่าสิ่งควบคุม (Table 2)

Table 2 The T-test between treatments and control group

Treatment	Species	Diameter (cm)	Height (cm)	Number of leaves (N _L)
T1	<i>Acacia ampliceps</i> 15762	ns	ns	ns
T2	<i>Acacia ampliceps</i> 18425	ns	ns	ns
T3	<i>Acacia plectocarpa</i> 19983	ns	ns	ns
T4	<i>Acacia plectocarpa</i> 19931	ns	ns	ns
T5	<i>Acacia colei</i> 19984	ns	ns	ns
T6	<i>Acacia leptocarpa</i> 19006	ns	ns	* (46.6,78.4)
T7	<i>Acacia leptocarpa</i> 16176	ns	ns	ns
T8	<i>Acacia colei</i> 19958	ns	ns	*(27.6,36.2)
T9	<i>Eucalyptus camaldulensis</i>	ns	ns	ns

จากการเก็บข้อมูลและนำมาเปรียบเทียบการเจริญเติบโตพบว่า *Eucalyptus camaldulensis* มีการเจริญเติบโตสูงที่สุด โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางโคนต้น ความสูง และจำนวนใบมากที่สุด รองลงมาได้แก่ *Acacia ampliceps* (18425) และ *A. colei* (19984) ส่วนต้นกล้าไม้ໄโตเรือที่มีการเจริญเติบโตต่ำ ได้แก่ *A. plectocarpa* (19983) และ *A. plectocarpa* (19931) สำหรับการใช้จำนวนใบเป็นดัชนีชี้วัดความแตกต่างระหว่างชนิดไม้ໄโตเรืออาจไม่เหมาะสม แต่สามารถใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งทดลองชนิดเดียวกันที่ทดสอบความ

ทนเค็ม กับสิ่งควบคุม (control) เนื่องจากไม้ໄโตเรือที่นำมาทดสอบมีลักษณะใบและจำนวนใบที่เป็นลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างกันมาก พื้นที่ใบก็แตกต่างกัน บางชนิดมีใบขนาดใหญ่ มีจำนวนใบน้อยแต่เติบโตได้ดี เช่น *A. colei* (19958) มีจำนวนใบเพียง 26 ใบ ในทางตรงกันข้าม บางชนิดที่มีใบขนาดเล็ก จำนวนใบมาก แต่การเติบโตทางเนื้อไม่น้อย เช่น *A. plectocarpa* (19983) มีจำนวนใบ 103 ใบ และ *A. plectocarpa* (19931) มีจำนวนใบ 84 ใบ แต่มีการเติบโตทางเส้นผ่านศูนย์กลางโคนต้นและความสูงต่ำที่สุด (Table 3)

Table 3 Diameter at root collar, height and number of leaves of 12 weeks-old seedlings

Treatment	Species	Diameter (cm)	Height (cm)	Number of leaves (N _L)
T1	<i>Acacia ampliceps</i> 15762	0.567bc	90.33c	110.53b
T2	<i>Acacia ampliceps</i> 18425	0.667b	109.80b	108.47b
T3	<i>Acacia plectocarpa</i> 19983	0.44d	90.60c	103.0bc
T4	<i>Acacia plectocarpa</i> 19931	0.48cd	81.73c	84.33c
T5	<i>Acacia colei</i> 19984	0.613b	110.26b	32.73ef
T6	<i>Acacia leptocarpa</i> 19006	0.50cd	91.667c	49.13de
T7	<i>Acacia leptocarpa</i> 16176	0.493cd	109.53b	64.07e
T8	<i>Acacia colei</i> 19958	0.567bc	94.467bc	26.20f
T9	<i>Eucalyptus camaldulensis</i>	1.053a	178.60a	142.40a

Note :¹ Means of 3 replications, ² Means followed by the different letters in the column are significantly different at the 5 % level by DMRT

นอกจากนี้จากการเก็บตัวอย่างเพื่อทราบน้ำหนักสดและมวลชีวภาพโดยแบ่งเป็นส่วนเหนืออเดินและส่วนใต้ดินของไม้โถเรือนก็พบว่า *E. camaldulensis* มีน้ำหนักสดส่วนเหนืออเดินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ *A. colei* (19984) และ *A. ampliceps* (18425) ส่วน *A. pectocarpa* (19983) มีน้ำหนักสดส่วนเหนืออเดินค่อนข้างต่ำที่สุด ในด้านน้ำหนักสดส่วนใต้ดิน *A. colei* (19984) มีน้ำหนักสดส่วนใต้ดินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ *A. leptocarpa* (16176) และ *A. colei* (19958) ส่วน *A. ampliceps* (15762) มีน้ำหนักสดส่วนใต้ดินต่ำที่สุด ในด้านมวลชีวภาพส่วนเหนืออเดินพบว่า *E. camaldulensis* มีมวลชีวภาพส่วนเหนืออเดินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ *A. colei* (19984) และ *A. ampliceps* (18425) ส่วน *A. pectocarpa* (19983) มีมวลชีวภาพส่วนเหนืออเดินค่อนข้างต่ำที่สุด สอดคล้องกับน้ำหนักสดส่วนเหนืออเดิน ในด้าน

มวลชีวภาพส่วนใต้ดิน *A. colei* (19984) มีมวลชีวภาพส่วนใต้ดินมากที่สุด รองลงมาได้แก่ *A. ampliceps* (18425) และ *A. leptocarpa* (19006) ส่วน *A. pectocarpa* (19983) มีมวลชีวภาพส่วนใต้ดินค่อนข้างต่ำที่สุด จากข้อมูลน้ำหนักสดและมวลชีวภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า *E. camaldulensis*, *A. colei* (19984) และ *A. ampliceps* (18425) มีการสะสมมวลชีวภาพส่วนเหนืออเดินมากที่สุด 3 อันดับแรก ส่วนชนิดที่มีผลลัพธิ์มวลชีวภาพใต้ดินมากที่สุด 3 อันดับแรก ก็มีความสัมพันธ์ไปในพิธิทางใกล้เคียงกันกับส่วนเหนืออเดิน ได้แก่ *A. colei* (19984), *A. ampliceps* (18425) และ *A. leptocarpa* (19006) ยกเว้น *E. camaldulensis* ที่มีการสะสมมวลชีวภาพส่วนเหนืออเดินมากที่สุด แต่การสะสมมวลชีวภาพส่วนใต้ดินกลับน้อยกว่า 3 ชนิดดังกล่าว (Table 4)

Table 4 Fresh weight and biomass (above ground and under ground) of 12 weeks-old seedlings

Treatment	Species	Fresh weight (above ground) (gram/tree)	Fresh weight (under ground) (gram/tree)	Biomass (above ground) (gram/tree)	Biomass (under ground) (gram/tree)
T1	<i>Acacia ampliceps</i> 15762	90.683 abc	9.613 d	21.23 bcd	3.496 d
T2	<i>Acacia ampliceps</i> 18425	138.16 ab	22.4 cd	34.637 bc	9.353 ab
T3	<i>Acacia plectocarpa</i> 19983	34.933 c	29.363 cd	9.467 d	3.893 d
T4	<i>Acacia plectocarpa</i> 19931	62.87 bc	32.853 bcd	16.137 cd	5.413 bcd
T5	<i>Acacia colei</i> 19984	138.32 ab	122.356 a	42.473 ab	11.683 a
T6	<i>Acacia leptocarpa</i> 19006	68.533 bc	33.97 bcd	28.433 bcd	9.263 ab
T7	<i>Acacia leptocarpa</i> 16176	106.21 abc	68.406 b	13.943 cd	4.183 cd
T8	<i>Acacia colei</i> 19958	55.343 bc	48.667 bc	16.29 cd	5.95 bcd
T9	<i>Eucalyptus camaldulensis</i>	172.86 a	35.533 bcd	57.567 a	8.25 abc

Notes :^{1/} Means of 3 replications, ^{2/} Means followed by the different letters in the column are significantly

การเจริญเติบโตและมวลชีวภาพของต้นกล้าไม้ໄโตรื้อความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ต้นกล้าไม้ໄโตรื้อนิดที่มีการเจริญเติบโตมากจะมีมวลชีวภาพมากด้วยเช่นเดียวกัน แต่จากการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของต้นกล้าไม้ໄโตรื้อในสารละลายชาตุอาหารปกติ (control) กับต้นกล้าไม้ໄโตรื้อที่ความเค็มระดับปานกลาง ($EC = 8 \text{ mS/cm}$) พบว่ามีการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่าความเค็มในระดับปานกลางไม่มีผลต่อการเติบโตของไม้ໄโตรื้อที่ศึกษาในครั้งนี้ หากมีการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรเพิ่มระยะเวลาการเก็บข้อมูลหรือเพิ่มระดับความเค็มของสิ่งทดลองทั้งนี้การใช้จำนวนใบเป็นดัชนีชี้วัดความแตกต่างระหว่างชนิดไม้ໄโตรื้ออาจไม่เหมาะสม เนื่องจากไม้ໄโตรื้อที่นำมาทดสอบลักษณะใบของแต่ละชนิดที่แตกต่างกันมากพื้นที่ใบก็แตกต่างกัน บางชนิดมีใบขนาดใหญ่ จำนวนใบน้อยแต่เจริญเติบโตได้ดี ในทางกลับกันบางชนิดที่มีใบขนาดเล็ก จำนวนใบมาก แต่การเจริญเติบโตทางเนื้อไม่น้อย อาจต้องพิจารณาพื้นที่ใบและควบคู่ไปด้วยซึ่งสามารถอธิบายการเจริญเติบโตได้ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะประจำพื้นที่ของไม้ໄโตรื้อแต่ละชนิดด้วย

สรุป

การคัดเลือกชนิดไม้ໄโตรื้อที่มีความเค็มที่ได้จากการปลูกในสารละลายที่ระดับความเค็มปานกลางเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งทดลองที่ทดสอบความเค็มในระดับปานกลางกับสิ่งควบคุม (control) พบว่า การเติบโตของกล้าไม้ໄโตรื้อความเค็มของสารละลายมีผลทำให้จำนวนใบน้อยกว่าสิ่งควบคุม เมื่อเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของไม้ໄโตรื้อทั้ง 5 ชนิด พบว่า *E. camaldulensis* เติบโตได้ดีที่สุด ทั้งขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางคงที่และความสูงเท่ากับ 1.05 และ 178.60 เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ *A. ampliceps* (18425) และ *A. colei* (19984) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบการเติบโตและจำนวนใบของกล้าไม้ที่ปลูกในสารละลายที่มีความเค็มปานกลาง กับสิ่งควบคุม พบว่า *E. camaldulensis* มีมวลชีวภาพหนึ่งอัตราสูงสุด 57.57 กรัม/ต้น และ *A. pectocarpa* (19983) มีมวลชีวภาพหนึ่งอัตราที่สุดเท่ากับ 9.47

กรัม/ตัน ขณะที่ *A. colei* (19984) มีมวลชีวภาพได้ดีนิสูงที่สุดเท่ากับ 11.68 กรัม/ตัน

คำนิยม

ขอขอบคุณบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ที่สนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัย ซึ่งอยู่ภายใต้โครงการศึกษาศักยภาพของไม้โตเร็วนานเก็บในกรุงเป็นสวนป่าพัลจันในประเทศไทย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กองสำรวจและจำแนกต้น. 2543. คู่มือการจำแนกความเหมาะสมของที่ดินสำหรับพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย. เอกสารวิชาการฉบับที่ 453.
กรมพัฒนาที่ดิน. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. มาลัยพร ทาแก้ว. 2548. การคัดเลือกสายพันธุ์ต้นยุก้าลิปัต สามารถชิลอกันเก็บ โดยวิธี

ปลูกในสารละอายน้ำเค็ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมศรี อรุณินท์. 2539. การปรับปรุงดินเก็บและดินโซเดียม. น. 19-29. ใน สมศรี อรุณินท์, ผู้รวบรวม. ดินเค็ม. โครงการพัฒนาพื้นที่ดินเก็บ กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.

Blake, J.J. 1981. Salt tolerance of eucalypt species grown in saline solution culture. *Austral. For. Res.* 11: 179 – 183.

Marcar, N.E. 1995. *Eucalyptus for salt-affected and acid soils In Environmental management. The role of Eucalypts and other fast growing species, Proceedings of the Joint Australian/Japanese workshop held in Australia*, 23 – 27 October 1995. p 90. Cited.